

A la Devesa hi havia una serp que tenia un diamant. I aquest diamant, quan marxava, el deixava a n'allà. I a la Devesa, en aquell temps, hi varen portar una pedra de molí, d'aquelles pedres tan grosses, rodones; que ningú sap d'on t'ha vingut ni d'on t'ha deixat de venir. [...]

Això és enmig de la Devesa?

No, en arribar, a baix en el pou.

[La serp] quan anava a beure aigua

es treia el diamant. I aquesta serp un dia va venir que un es va atrevir a buscar-li el diamant i se'l va endur corrents, perquè la serp no l'atrapés. I la serp, quan va arribar, va trobar el diamant fora va seguir tot el territori que va passar aquest home i va anar al carrer de Sant Pere. I al carrer de Sant Pere es va tancar [dintre casa] ben tancat, perquè la serp no pogués arribar-hi. [...] [La serp] va entrar a dintre, però no va poder entrar a dintre, on t'hi havia el diamant, perquè era tancat i barrat. I la serp, veient que no podia de cap de les maneres atrapar o per poguer adquirir altra vegada el diamant, doncs, va venir i es va rotllar allà amb un trasto [durant la conversa posterior va recordar que era un morter] que va trobar, ben enrotllat, i allà es va morir la serp. I s'ha acabat.

Em podríeu dir, si us plau, a veure qui us va explicar la llegenda o quan? Éreu molt petit?

Era molt petit jo, vaja petit, ja tenia... ja anava a col·legi; perquè allavors se'n parlava molt de la serp, Ara no se'n parla, però en aquell temps se'n parlava molt.